

Șiboleț sau sibolet

Judecători 12.5,6

Ger de Koning

© CLV, Online începând de la: 12.10.2018, Actualizat: 12.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Judecători 12.5,6

Vadurile Iordanului

Judecători 12.5: Și galaadiții au luat lui Efraim vadurile Iordanului; și a fost așa: când fugarii lui Efraim ziceau: „Vreau să trec!”, bărbații Galaadului îi ziceau: „Ești efraimit?”

Semințiile, care erau despărțite între ele de Iordan, puteau fi ajunse prin vaduri. Și tocmai acolo are loc baia de sânge. Iordanul vorbește despre moartea și despre învierea lui Hristos și despre faptul că noi am murit și am înviat împreună cu Hristos. Iordanul este deci de fapt un loc în care trebuie să se vadă cel mai bine unitatea poporului lui Dumnezeu și unirea lui cu El. Putem să aplicăm aceasta la locul unde devine cel mai vizibil unitatea Adunării, și anume la Masa Domnului. Acolo se vestește moartea Sa: »*Pentru că ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El*« (1 Corinteni 11.26). Paharul vorbește despre sângele lui Hristos și pâinea despre trupul lui Hristos. Adunarea datorează toate binecuvântările ei acestei lucrări, chiar și binecuvântarea unității ei. La sărbătorirea cinei la Masa Domnului ea are dreptul să lase să se recunoască această unitate. »*Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*« (1 Corinteni 10.17). Dar ce s-a făcut din aceasta în practică? Din această unitate nu se mai vede mult, deoarece fiecare grupă are gândurile și părerile proprii despre această „unitate”. Pot să fie gânduri foarte largi, prin care fiecare, care spune numai, că este credincios, fără nicio altă verificare și numai pe baza propriei mărturii poate să ia parte la Cina Domnului. Această unitate ne biblică se găsește în mișcarea ecumenică, atât în Bisericile instituite cât și în curentele largi ale mișcării evanghelice. Deoarece acest aspect nu se întâlnește în istoria de față nu voi intra în alte detalii.

Atitudinea, pe care o ia lefta aici, ne face să ne gândim la un alt pericol, contrariul deschiderii prea largi, și anume, închiderea prea mare. Ea se constată atunci când credincioșilor li se refuză participarea la masa Domnului, la care sunt invitați pe baza Scripturii. Scriptura învață, că un credincios poate lua parte la Masa Domnului când el

- a. nu trăiește în păcat (1 Corinteni 5);
- b. nu susține nicio învățătură greșită despre Domnul Isus și Scriptură (Galateni 5.1-10);
- c. nu are părtășie cu credincioși, care trăiesc în păcat sau au învățături greșite (2 Timotei 2.16-21; 2 Ioan versetele 9-11);
- d. nu are părtășie cu credincioși, care ei înșiși nu trăiesc în păcat și nu susțin învățături greșite, dar aparțin în continuare unei Biserici sau grupe, despre care știm, că acolo sunt lucruri care nu sunt condamnate și înlăturate (1 Corinteni 10.18; Apocalipsa 18.1-5; vezi și 2 Corinteni 6.14-17 și Evrei 13.9-13).

Din toate aceste locuri din Scriptură rezultă clar, că Dumnezeu și păcatul nu se pot uni. Pe scurt spus, din aceasta rezultă, că cineva trebuie să fie curat în învățătură și viață și să nu aibă nicio părtășie cu credincioși care nu sunt caracterizați de aceste lucruri. Alte condiții pentru participarea la Masa Domnului nu sunt puse de Scriptură și nici noi nu trebuie să le punem. Dacă de exemplu noi cerem de la cineva, să gândească exact ca noi despre viitorul Israelului, înainte ca să fie admis la Masa Domnului, atunci din „viitorul lui Israel” noi facem un

„șibolet” (șibolet= particularitate a vorbirii, prin care vorbitorul se recunoaște, că aparține unei anumite grupări sau regiuni). Noi facem atunci din înțelegerea profeției o condiție de admitere la Masa Domnului. Este foarte posibil, ca cineva să nu aibă înțelegerea corectă a acestei profeții. El poate fi învățat în privința aceasta. Dar a pune o astfel de condiție pentru admiterea la masa Domnului este o îngrădire ne biblică sau o îngustare a părții.

Este important să căutăm vadurile, adică, să căutăm partea comună de credință, ca să ne împărtășim reciproc din ea. De pe această poziție poate avea loc »*zidirea sufletească pe credința noastră prea sfântă*« (Iuda 20). Deci nu este vorba despre ce duce la despărțire, ci despre ceea ce unește și leagă.

Șibolet sau sibolet

Judecători 12.6: Și el zicea: „Nu!” Atunci îi ziceau: „Spune acum «Șibolet!»” Și el zicea: „Sibolet”, pentru că nu putea să-l rostească bine. Și îl luau și îl înjunghiau la vadurile Iordanului.

Cuvântul Șibolet înseamnă „spic de grâu” sau „talazuri”. Cine nu rostea acest cuvânt, așa cum considerau galaadiții că este bine, era înjunghiat. Acest cuvânt a servit pentru o diferențiere clară între efraimiți și galaadiți. Expresia amintește deci de executarea unei despărțiri. Este un pericol, pe care noi putem să-l recunoaștem și astăzi, probabil chiar în inimile noastre, în jurul nostru. Ne gândim, sau auzim, că este bine să știm ce deosebește o comunitate de credință de altă comunitate de credință. Ceea ce la ceilalți nu este în ordine, este prezentat cu detalii, în timp ce propriile cunoștințe sunt considerate corecte.

Nu vreau să spun prin aceasta, că noi nu am putea fi convinși pentru noi înșine de locul corect, pe care noi îl ocupăm în mijlocul unei creștinătăți lepădate. Este un lucru bun, dacă aparținem unei Adunări locale, care se strânge după principii biblice, și acolo purtăm răspundere. S-ar putea să fie așa, că noi am găsit acest loc după ce mai înainte am cunoscut diverse Biserici, respectiv comunități de credință. Atunci putem explica efectiv, pentru ce nu am putut să rămânem într-un anumit loc. Dar motivul pentru care am plecat are atunci a face cu unul din punctele a-d amintite mai înainte. Noi nu putem să plecăm dintr-o părție, pe motivul că acolo o dată au fost neprietenoși cu noi. Experiența noastră personală s-ar putea să fie importantă, dar un motiv de a pleca poate numai atunci să fie justificat, dacă acolo sunt lucruri sau se petrec lucruri care se pot dovedi că sunt în contradicție cu Biblia și acolo nu se intenționează să se schimbe ceva pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Orice test, care desparte pe poporul lui Dumnezeu unul de altul – în loc să-l despartă de dușmanii lui -, este un »șibolet« nou.

Tradus de la: [Schibboleth oder Sibboleth](#)

Din cartea *Das Buch der Richter*, CLV, 1999, pag. 211-213
www.clv.de

Traducere: Ion Simionescu